

Úvod

Úvod je část knihy, kterou většina čtenářů zcela automaticky přeskakuje. Přečtou si prvních pár slov, otočí list, a pokud zjistí, že je delší než dvě strany, okamžitě přechází na hlavní obsah knihy. A není divu, ve většině knih je úvod místem, kde autor popisuje výhody a vlastnosti daného tématu, sám sebe poplácává po rameni jaký je pašák, že napsal knihu, a nadšeně vypráví čtenářům, jak se mu kompletně změnil život, když dělal to či ono. Jsem si této skutečnosti vědom a pokusím se proto tento úvod pojmout trochu jinak, netradičně. Výhody internetových obchodů oproti klasickým kamenným jsou totiž všeobecně známé a není třeba se jimi výrazněji zabývat. Jsou zde nízké pořizovací náklady, virtuální prodejna má otevřeno 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, lze ji spravovat prakticky odkudkoliv, není geograficky omezena, atd. Další obvyklou částí úvodů je, pro koho je kniha určena. V tomto směru mám ulehčenou práci, protože odpověď je velmi snadná - všem. Provozovat svůj vlastní internetový obchod je příležitost, která se nabízí všem bez ohledu na vzdělání, zkušenosti, rodinné zázemí, pohlaví, nebo věk. Popisovat v úvodu také to, co všechno v knize čtenář nalezne, je opět zbytečné plýtvání místem, protože od toho je tu přeci obsah.

Jistě, všechno to jsou velmi důležité informace, ale vy přeci víte, proč jste si tuto knihu zakoupili a co od ní můžete očekávat. Nikdo si nekoupí knihu o tvorbě a propagaci internetových obchodů, aniž by už předem alespoň netušil, co v ní nalezne. Z toho důvodu bych se chtěl v mém úvodu věnovat něčemu daleko důležitějšímu. Něčemu, co je podle mého názoru naprosto zásadní pro další postup, a tím něčím jste právě Vy. Už jen fakt, že právě čtete tyto řádky, vás dělá zajímavými. V dnešní době argumentací, kritiky, diskuzí a všeobecného nadávání na všechno, považuje totiž mnoho lidí mluvení za náhradu činů. Ať už vás tedy ke čtení těchto řádků dovedl jakýkoliv důvod nebo shoda okolností, jedno je zřejmé - vy nechcete jen povídat, vy jste ti, co chtějí ve svém životě něco změnit, něco mít. Nikdo by totiž bez pádného důvodu nečetl knihu o tak nezáživném tématu, jakým tvorba a propagace internetových obchodů bezesporu je (tedy alespoň pro většinu lidí). A díky tomu se řadíte k velmi malému počtu lidí, kteří si přejí ve svém životě něco změnit, ale kteří si zároveň uvědomují, že je pro to potřeba i něco udělat. Výtah ke štěstí a úspěchu je bohužel mimo provoz, budeme muset jít po schodech.

Dělat něco „navíc“, než je v naší společnosti obvyklé, totiž přestává být pouhou možností, ale začíná být nutností. Postačí se podívat kolem sebe. Internet propojil svět, takže o vaši práci se může teoreticky ucházet člověk z druhého konce planety, aniž by opustil svou rodnou zemi. Miliony lidí nemají dostatek peněz, aby si mohli spořit na "horší časy" a na důchod. Odkládáním tohoto problému ale nic nevyřeší, protože budou stárnout a jejich potřeba peněz, například na lékařskou péči, bude pouze narůstat. Pokud bychom byli schopni cestovat časem a mohli se podívat na naši budoucnost, asi bychom se velmi divili. Pokud byste například zjistili, že za třicet let budete obtloustlý nezdravý člověk, udělali byste s tím v přítomnosti něco? Pravděpodobně ano. Začali byste více cvičit a jíst zdravěji. Statistiky ukazují, že v 65 letech budou ze sta lidí pouze dva bohatí, šest finančně nezávislých, osm jich bude stále pracovat a 84 lidí bude bez peněz. Pokud vám tedy řeknu, že je velmi vysoká pravděpodobnost, že skončíte jako chudý člověk, závislý na malém důchodu, uděláte s tím něco?

Moderní otroctví

Všichni v sobě máme hlubokou touhu po jistotě. Chtěli bychom mít záruku, že se nám navždy bude dařit jenom dobře, že budeme mít dobrou práci a podobně. Přitom ze zkušenosti už všichni musíme vědět, že žádné jistoty neexistují. Svět se v dnešní době mění příliš rychle, než abychom mohli cokoliv předvídat. To, co dnes považujeme za samozřejmost, už za pět let nemusí ani existovat. Čím jistější zaměstnání hledáme, tím menší kontrolu nad svým životem máme. Nerozhodujeme o výši platu, daních, volném čase, o ničem. Naše životy jsou ovládnány částkou na výplatní pásce. Po zaplacení všech účtů nám zbývá něco málo, které používáme na svůj životní styl. Tento zbyteček určuje, jakou budeme mít dovolenou, jaké jídlo si budeme moci dovolit, atd. Opravdu to takhle chceme? Žít jen z toho, co zbude?

Pamatuji si, že jsme na škole byli všichni plní snů a optimismu. Představovali jsme si, jak po skončení školy začneme vydělávat velké peníze, budeme mít velké domy, zažijeme neskutečné věci, a ještě budeme mít dostatek času na lenošení u našich vyhřívaných bazénů. Pak ale přišla tvrdá srážka s realitou a nastalo to, čemu Robert Kiyosaki ve svých knihách říká "krysí závod". V zásadě jde o život běžného člověka z pohledu odněkud shora, pohledu nezaujatého a bez emocí, který vypadá nějak takto - vstaneme, jedeme do práce, pracujeme, jedeme z práce, odpočíváme,

jdeme spát, spíme, vstaneme, jedeme do práce, pracujeme, jedeme z práce, odpočíváme, jdeme spát, spíme, vstaneme, jedeme do práce,.... a tak pořád dokola. Někdy mezi tím přijdou děti, první hypotéka a naše původní plány a sny se postupně zmenšují a zmenšují, až se pomalu zcela vytratí. Nikdy na ně není čas ani peníze, musíme pracovat, vydělávat a zabezpečit tak sebe i své nejbližší. Zavazujeme se platit hypotéky na desítky let dopředu a pomalu se ocitáme pod tlakem nedostatku peněz. A čas běží, vychováváme děti, platíme hypotéky, přibýváme na váze a zdravotně chřadneme. A takhle to jde dál a dál, rok, dva, pět, deset, čtyřicet,... Ano, můžete namítnout, že to je život, a že to tak má každý. Já s vámi ale nemohu souhlasit, nemá to tak každý. A ani vy to tak mít nemusíte.

Pokud máte například dům na hypotéku, tak není váš, ať už si myslíte cokoli. Schválně, zkuste nezaplatit pár splátek a hned uvidíte, čím ve skutečnosti je váš dům. A to platí na všechno. Máme sice vše, ale nic není naše. Auto je na leasing, bydlení na hypotéku, televize na splátky, atd. Historie má sklony se opakovat a v dnešním světě je více otroctví, než kdykoliv jindy. Nic nám nepatří a ještě musíme poslouchat. Na nohou nám sice nechraští železné okovy, ale pomyslnou kouli na noze s sebou vláčíte prakticky každý.

Hodně lidí také doufá, že jejich finanční problémy vyřeší stát. Někdy se ale zdá, že vláda neumí vyřešit ani své vlastní problémy, nemluvě o skutečnosti, že vám stejně nemůže nic darovat, aniž by vám to předtím nevzala. Učinit vás úspěšnými a bohatými není ani úkolem vašeho šéfa. Jeho úkolem je zaplatit vám za odvedenou práci (samozřejmě pouze tolik, aby i jemu samotnému něco zbylo) a váš úspěch ho již dále nezajímá. Není divu, vás přeci taky nezajímá jeho úspěch. Podíváme-li se pravdě do očí, zjistíme, že zodpovědnost za naše štěstí a úspěch leží pouze a jedině na našich bedrech. Nejlépe to vystihuje rčení: "Když se o sebe nepostaráš sám, nikdo jiný to za tebe neudělá." Jak často jste toto už slyšeli? Ale vzali jste si to skutečně k srdci?

Hledání důvodu

Důvodů, proč začít s podnikáním, je nespočet. Každý z nás si ale musí najít svůj vlastní důvod, který ho bude popohánět pořád dál a dál, a to i v době, kdy se bude zdát všechno beznadějně. Lenost a výmluvy vždy souvisejí s nezajímavými život-

ními cíli. Může to znít jako klišé, ale vaše sny musejí být daleko silnější než obavy. Pokud by vaším důvodem pro podnikání bylo vydělávat více peněz, zeptejte se sami sebe, zda jste kvůli tomu ochotni déle pracovat, omezit sledování televize, vzdělávat se a tak podobně. Pokud ne, pak více peněz pro vás není ten správný důvod a musíte si najít jiný, lepší pro vás. Důvodem může být touha po svobodě, kdy nebudete závislí na svém šéfovi, touha dělat ve svém životě konečně něco, co by vás naplňovalo a bavilo, atd. Co člověk, to jiný důvod. Když něco odkládáme, ať už cvičení, vzdělávání, vydělávání peněz a podobně, je to proto, že nemáme dostatečně silný důvod, proč danou činnost vykonávat. Lidé nejsou líní, jen nenašli svůj důvod. Kdysi jsem slyšel krátký příběh, který podle mě dokonale vystihuje to, co se vám nyní snažím sdělit:

Mladý muž se procházel krajinou, až došel ke starému domu s dřevěnou verandou. Na ní seděl ve svém houpacím křesle velmi starý muž, kterému u nohou ležel jeho věrný pes. Už z dálky ale mladý muž slyšel, jak pes neustále nahlas kňučí a nařiká. Nedalo mu to, přišel blíž a ptá se starého muže: "Pane, proč ten váš pes stále tak nařiká? Je nemocný?" Stařec vyndal z úst svou dýmku a povídá: "Ale kdepak. Jen si lehnul na jediné místo, kde z podlahy trčí hřebík." Mladý muž se podívá a ptá se: "A proč si nelehne jinaž?" Starý muž se ušklíbne a říká: "Asi ho to nebolí dost."

Chápete? Pokud vám ve vašem životě něco chybí nebo vadí, ale nic jste s tím doposud neudělali, důvod byl prostý - ten "hřebík" vás prostě netlačil dost. Dobrou zprávou ale je, že i ten hřebík může být k něčemu užitečný. Pokud totiž najdete svůj sen a důvod, pak právě hřebík může být tím pravým, co vás bude alespoň zpočátku popohánět. Skvělé ale je, že jakmile najdete svůj důvod, začnete kolem sebe vidět věci a příležitosti, které vám začnou při dosahování vašich cílů pomáhat a budou vás dále motivovat. Jakmile se totiž začnete na něco soustředit, budete to všude nacházet. A funguje to opravdu se vším. Na co se zaměříte, to uvidíte a ostatní půjde do pozadí. Nevěříte? Dokážu vám to. Uděláme si malý test, který vám zabere pouze 30 vteřin vašeho času. Budu po vás chtít pouze toto - soustředte se na text v této knize a nedívejte se nikam jinaž. Pak, až budete připraveni, zvedněte hlavu, rozhlédněte se kolem sebe a po dobu třiceti vteřin si snažte zapamatovat co nejvíce věcí ve vašem okolí, které mají červenou barvu. Po třiceti vteřinách opět skloňte hlavu k této knize a čtete dále. Nepodvádějte. Pokud jste porozuměli zadání, můžete se do toho pustit. Odpočítám vám to... tři, dva, jedna, teď!
Máte? Nepodvádíte? Skvěle. Tak teď můžete otočit na další stranu.

...a nyní vyjmenujte všechny věci kolem vás, které mají ŽLUTOU barvu.

Podpásovka, že? Na kolik věcí jste si vzpomněli? Na dvě, na tři? Nelhal jsem vám, na co se soustředíte, to uvidíte a zbytek půjde do pozadí. Pokud si budete chtít koupit modré auto, najednou jich bude všude plno. Není to tím, že by jich na silnicích najednou přibýlo, to jen předtím jste si jich nevšímalí. Pokud si budete všimát jen ošklivých a zlých věcí, neuvidíte ty dobré. Jeden člověk kolem sebe vidí jen zlo, násilí a agresi, druhý vidí svět jako místo plné lidí volajících o pomoc. Dva rozdílní lidé s rozdílnými pohledy na věc... a každý z nich bude reagovat zcela jinak. A stejné je to i v podnikání. Teď možná nevidíte žádné možnosti, ale jakmile se začnete soustředit, najednou jich uvidíte spoustu.

Jak začít?

Kvůli podnikání nemusíte ani opouštět své zaměstnání (což bych vám zpočátku ani nedoporučoval). Zůstaňte tam, kde jste a při tom zkoušejte podnikat. Ani ne tak pro zisk, jako spíše pro ty zkušenosti, které tím získáte. Peníze vám mohou ukrást, dům vám může vyhořet, ale vědomosti vám z hlavy už nikdo nevezme. Dobrou zprávou je, že se nemusíte vše učit metodou pokus-omyl, tedy tou nejzdlouhavější cestou. Jak řekl Tolstoj, správná cesta je osvojit si to, co už udělali naši předchůdci a jít dál. Není potřeba v každé generaci znovu vynalézat kolo. Velkou výhodou dnešního světa je, že cokoliv budete chtít udělat, už pravděpodobně udělal někdo před vámi a zanechal o tom poznatky v podobě knih, článků, audioknih a podobně. Tito autoři věnovali své práci mnoho let, možná i celý svůj život. Pro nás, čtenáře jejich knih, je to jako kdybychom žili stovky životů.

Dávejte si ale pozor. Výhodou informací na internetu je, že je jich spousta a jsou zdarma. Zároveň ale velkou nevýhodou informací na internetu je, že je jich spousta a jsou zdarma. Získané informace musíte vždy pečlivě třídit, například podle času a důvěryhodnosti webu. Dále je třeba rozlišovat mezi názory a fakty. To je častý problém, protože až 95% lidí v jakémkoliv oboru není úspěšných. Přepočteno na lidi, jde o 19 lidí z 20. Problémem je, že názory těchto 19 lidí jsou slyšet 19krát hlasitěji, než názory toho jednoho jediného úspěšného člověka. Tak vznikají všeobecně rozšířené názory, které jsou sice nejvíce slyšet, ale nikam nevedou. Opět budu citovat jeden z výroků Tolstého: "Blud nepřestává být bludem, i když ho sdílí větši-

na." Dávejte si proto pozor na takzvané "rozumbrady" ve vašem okolí. Pokud se vám někdo bude snažit radit, případně odrazovat, podívejte se nejprve na jeho život, než se začnete řídit jeho názory. Pokud bude takový člověk úspěšný, pak asi ví, co říká a jeho slova mají jistě svou váhu. Pokud ale půjde o tzv. hospodského povaleče nebo člověka, který s probíraným tématem nemá mnoho společného, má smysl ho poslouchat?

Trocha té filozofie na závěr

Změny v životě začínají u nás, ne tam někde nahoře. Na vládu, rodiče, nebo církev to tentokrát svést nemůžeme, ONI za to tentokrát nemohou. Zeptejme se sami sebe: "Jaký je smysl života? K čemu to všechno je?!" Jsem toho názoru, že odpověď je jednodušší, než byste asi čekali - cítit se dobře. Nic víc. Smyslem života je žít život, který má smysl. Prožít si ten náš malý kousek dějin, kdy máme tu čest chodit po této zemi, tak, abyste se měli co nejlépe, cítili se sami se sebou dobře a možná, ale to jen když budete mít štěstí, i zlepšili svět pro ty, kteří přijdou po vás. Naše činy budou ovlivňovat svět dlouhou dobu po tom, co už tu nebudeme. Nejde o žádné esoterické blábolení, jde pouze o logický pohled na svět. Pokud se totiž budeme cítit dobře, nebudeme mít touhu pomlouvat, škodit, krást, chovat se nepřijemně, a podobně. Člověk, který se cítí dobře, nemá potřebu utlačovat ostatní. A když se budeme cítit dobře, tak i lidé ve vašem okolí se vedle nás začnou cítit dobře. A takhle to bude pokračovat dál a dál, jako malé vlnky po hladině. A najednou zjistíte, že je méně rozvodů, lépe se vám pracuje, lidé kolem vás se více usmívají, bezohledných lidí ubývá a je čím dál méně nemocí. Začne se měnit svět. Ale ta obrovská změna nemůže a ani nikdy nenastane povstáním, defenestrací, vzpourou či střílením do všeho. Začne mnohem nenápadněji, skrytě, ale s dalekosáhlými důsledky. Začne v nás. Změnou našeho myšlení a našich činů se změní všechno. Akce a reakce, příčina a následek. Ve svém životě máte kontrolu pouze nad třemi věcmi - nad vašimi myšlenkami, vašimi představami a vaším chováním. To, jak se chováte, jak myslíte a jak činíte, určuje váš život.

Vím, že moje "teorie" má vážné mezery, a že blábolím jako nějaký snílek, a že se to do knihy o zakládání internetových obchodů vůbec nehodí. Vím to. Vím ale také i to, že i ta nejdelší cesta začíná prvním krokem. A pokud internetový obchod postavený podle návodů, které jsem po večerech sepisoval, bude alespoň pro jednoho z

vás ten první krok na cestě k lepšímu životu, pak jsem uspěl a má snaha nebyla zbytečná...

Děkuji